

За сътвореніе-то на свѣта.

—
Богъ е единъ, нъ въ три лица.

И тая кѣща, и сѣка друга кѣща е направена; кога е тѣй и обща-та ни кѣща—земя-та е направена, *сътворена*. Таъж земѣж е направиль Богъ. А кога-то Богъ е направиль земѣж-тѣж; то Онъ е *быль*, съществовалъ е, прѣди да направи земѣж-тѣж. Има врѣме, кога-то не е имало земя-та; нъ не е имало врѣме, кога-то не е имало Бога. Богъ *свѣкоги* е *быль*. Той нѣма начало, и за това Го наричаме *безначаленъ*. Кой-то нѣма начало, не ще има и конецъ. Безначално-то е и бесконечно. Слѣдователно Богъ е *бесконеценъ*. А кое-то нѣма ни начало, ни конецъ, то са нарича вѣчно. За това казваме ный Богъ е *свѣченъ*.

Ако Богъ е *быль* и тогава, когато не е имало ни земя, нито нѣкакво жилище, то Онъ нѣма нуждѣж отъ жилище. Намъ е потребно жилище-то, за да са скриваме отъ студя и отъ лошо-то врѣме. Богъ не усѣща студъ и нѣма нуждѣж отъ жилище; слѣдователно Той нѣма тѣло, Той е *бестѣлесенъ*. Бестѣлесно-то са казва духъ, слѣд. Богъ е *Духъ*.

Кога-то Богъ нѣма тѣло, то не може да са намира на едно мѣсто. Той са намира на сѣка-